

ZARZĄD WOJEWÓDZTWA
ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

Nr sprawy: EFS-III.433.8.2020-2

POSTANOWIENIE Nr 88/21

Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

z dnia 7 stycznia 2021 roku

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Andrzej Bętkowski – Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
Renata Janik – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Marek Bogusławski – Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
Tomasz Jamka – Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

na podstawie:

- art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.),
- art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818),
- art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.),
- art. 123 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.),

po przeprowadzeniu postępowania na wniosek (...), prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...), **o wstrzymanie wykonania w całości Decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.8.2020 z dnia 8 lipca 2020 roku**

postanawia:

odmówić wstrzymania wykonalności Decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr EFS-III.433.8.2020 z dnia 8 lipca 2020 roku, w sprawie zwrotu dofinansowania udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

Decyzją nr EFS-III.433.8.2020 z dnia 8 lipca 2020 r. (dalej: Decyzja) Zarząd Województwa Świętokrzyskiego działający jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (dalej: IZ/ Organ) określił należność do zwrotu przypadającą od Beneficjenta: (...) prowadzącej działalność gospodarczą po firmą (...) (dalej: Skarżąca/Strona), z uwagi na wykorzystanie przez nią dotacji przyznanej na podstawie umowy z dnia (...) o dofinansowanie projektu pn. (...) nr (...) niezgodnie z przeznaczeniem i z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184 ustawy o finansach publicznych. Zgodnie z Decyzją, Skarżąca jest zobowiązana zwrócić na rzecz IZ część dotacji w kwocie (...).

Przedmiotowa Decyzja została **doręczona Skarżącej w dniu 16 lipca 2020 roku**. Decyzja zawierała prawidłowe pouczenie o możliwości złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. W dniu 13 sierpnia 2020 roku wpłynęło do IZ pismo, w którym Skarżąca wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej Decyzją. Jego analiza wykazała, że choć Skarżąca nakreśliła datę pisma jako 30 lipca 2020 roku, to zostało ono nadane w placówce Poczty Polskiej dopiero w dniu 10 sierpnia 2020 roku (w aktach sprawy znajduje się koperta, w której został nadany wniosek), a zatem z uchybieniem terminu do jego wniesienia.

W związku z powyższym w dniu 14 października 2020 roku, Organ wydał Postanowienie nr EFS-III.433.8.2020-1, w którym stwierdził uchybienie terminowi do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona złożyła skargę na przedmiotowe postanowienie (data wpływu do IZ: 25 listopada 2020 roku). Skarga zawiera także wniosek o wstrzymanie wykonalności Decyzji, który został przez Skarżącą skierowany, zarówno do Organu, jak i do Sądu.

Stan prawny:

Stosownie do art. 61 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 2325 z późn. zm. dalej: PPSA) „w razie wniesienia skargi na decyzję organ, który wydał decyzję, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, jej wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności albo gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie jej wykonania.” Powyższe oznacza, że nie może zostać wstrzymane wykonanie decyzji, jeżeli zachodzą okoliczności określone w 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm., dalej: KPA), a więc jej wykonanie jest niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzą przesłanki negatywne do wstrzymania wykonania Decyzji, gdyż nie był jej nadany rygor natychmiastowej wykonalności, oraz żadna ustawa szczególna nie wyłącza wstrzymania jej wykonania. **W literaturze przedmiotu wskazuje się, że kwestię wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności w zasadzie pozostawiono uznaniu organu administracyjnego ograniczonemu jedynie wskazaniem przypadków, kiedy udzielenie ochrony tymczasowej jest niedopuszczalne (art. 61 § 2 PPSA). W tym stanie prawnym organ administracji, rozpoznając tę kwestię może się kierować zarówno wiarygodnością zarzutu wadliwości zaskarżonego aktu lub czynności, jak i prawdopodobieństwem wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków (J. P. Tarno, *Komentarz. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*). W związku z tym, iż ustawodawca nie określił pozytywnych przesłanek uzasadniających udzielenie Stronie ochrony tymczasowej, a w niniejszej sprawie nie występują żadne z wymienionych w powołanym wyżej przepisie przesłanki negatywne, Organ w ramach własnego uznania może wstrzymać wykonanie zaskarżonej decyzji, biorąc pod uwagę wszelkie racje i argumenty wskazane przez skarżącego, jeśli uzna, że istnieją ku temu uzasadnione powody.**

W orzecznictwie sądów administracyjnych przyjmuje się, „że ciężar wykazania, iż zachodzą okoliczności uzasadniające możliwość wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków spoczywa na osobie wnioskującej o ochronę tymczasową, o której mowa w art. 61 PPSA. Nie jest zatem zasadnym wniosek

o wstrzymanie decyzji, w którym strona nie wskazuje, jakie szkody poniesie w razie wykonania tej decyzji, czy też jakie nieodwracalne skutki wykonanie decyzji spowoduje, oraz w sposób przekonywujący nie uzasadnia swojego stanowiska uprawdopodabiając te okoliczności” (postanowienie WSA w Krakowie z dnia 31 stycznia 2013 r., sygn. akt III SA/Kr 1800/12). „*W znacznej mierze powodzenie wniosku zależy od działań podjętych przez podmiot domagający się przyznania mu tego rodzaju ochrony. Zatem obowiązek uprawdopodobnienia istnienia przesłanek z tego przepisu spoczywa na wnioskodawcy”* (postanowienie NSA z dnia 17 czerwca 2010 r., sygn. akt I OSK 916/10). Ponieważ postępowanie w przedmiocie wstrzymania wykonania decyzji prowadzi do wyłomu od zasady wykonalności decyzji, strona nie może ograniczyć się w uzasadnieniu wniosku do tak ogólnikowego stwierdzenia, lecz precyzyjnie musi wskazać na zagrożenia płynące z wykonania decyzji (postanowienie NSA z dnia 18 maja 2018 r., sygn. akt I FZ 59/18).

Przenosząc powyższe rozwiązania na grunt przedmiotowej sprawy, należy wskazać, że **Skarżąca we Wniosku nie podała żadnego jego uzasadnienia.**

Niezależnie od powyższego, Organ stoi na stanowisku, że w niniejszej sprawie nie zachodzą żadne podstawy do wstrzymania wykonalności Decyzji. Jest ona bowiem prawidłowa i zgodna z prawem, a zarzut zgłoszony przez Stronę, w zakresie zachowania terminu do jej zaskarżenia, chybiony w zupełności. IZ zwraca uwagę, że Decyzja została wydana ponieważ w skutek rozliczenia końcowego wniosku o płatność (dalej: WNP) okazało się, że na koniec realizowanego projektu Skarżąca nie wykorzystwała w całości przyznaných jej środków dotacji, w kwocie 155 225,52 zł. Po zweryfikowaniu końcowego WNP, IZ poinformowała Stronę o konieczności zwrotu niewydatkowanej części dofinansowania. Skarżąca zwróciła jedynie część niewydatkowanych środków w kwocie 138 997,50 zł. W związku z powyższym, do rozliczenia całości dofinansowania pozostała jeszcze kwota 16 228, 02 zł, stanowiąca oszczędności w projekcie. Skarżąca jest zatem wzbogacona, kosztem Instytucji Zarządzającej i jest oczywistym, że kwota oszczędności winna być zwrócona na rachunek IZ.

Mając na uwadze powyższą argumentację, Organ stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do wstrzymania wykonalności zaskarżonej Decyzji administracyjnej na podstawie art. 61 § 2 pkt 1 PPSA. W ocenie Instytucji Zarządzającej Skarżąca nie przedstawiła w sposób przekonujący, jakie nieodwracalne skutki zostaną wywołane przez wykonanie Decyzji. Organ wskazuje, że fakt, iż wykonanie decyzji zwrotowej uszczupli aktywa Skarżącej nie stanowi sam w sobie przesłanki wstrzymania

jej wykonania. Każda decyzja administracyjna zobowiązująca do uiszczenia, bądź zwrotu należności pieniężnych pociąga za sobą, bowiem dolegliwość rodzącą określony skutek w finansach zobowiązanego i nie jest to sytuacja, która sama w sobie uzasadnia zastosowanie ochrony tymczasowej w postaci wstrzymania wykonalności decyzji administracyjnej. Wstrzymanie wykonalności Decyzji, jest tym bardziej nieuzasadnione w sytuacji, która ma miejsce w przedmiotowej sprawie, tj. gdy kwota orzeczona do zwrotu winna pozostawać na rachunku bankowym projektu, z uwagi na jej niewydatkowanie.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego do rozpatrzenia przedmiotowej sprawy wynika z art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 818), gdzie wskazano, iż za prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą jest odpowiednio zarząd województwa.

Ponadto w świetle 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (t. j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1668 z późn. zm.), do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonanie.

MARSZAŁEK

WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO

ANDRZEJ BĘTKOWSKI

Pouczenie:

Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), postanowienia w sprawie wstrzymania aktu lub czynności wydane na podstawie § 2 i 3, sąd może zmienić lub uchylić w każdym czasie w razie zmiany okoliczności.

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.